

результати. Відтак допомогти людині спланувати її особисті фінанси і покликаний інститут незалежних фінансових консультантів.

Зарубіжний досвід доводить, що потреба у послугах незалежних фінансових консультантів виникає тоді, коли з'являється проблема вибору, тобто коли пропозицій різноманітних і якісних послуг є так багато, що споживачу не вистачає ні часу, ні знань, щоб вибрати з усього розмаїття послуг саме те, чого він дійсно потребує. Поки ж що вітчизняний ринок фінансових послуг не може похвалитися такою пишністю і розмаїттям. Зате з питань зарубіжних вкладень заможні українці все частіше прислухаються до порад фінансових консультантів.

Ринок фінансового консалтингу в Україні проходить етап свого становлення. Він буде активно розвиватися у найближчій перспективі, адаптуючи західні технології до вітчизняних умов. Відтак переконані, що в недалекому майбутньому професія фінансового консультанта стане досить популярною і престижною й у нас. Однак це може відбутися лише за умов подальшої стабілізації національної економіки, зростання доходів населення і підвищення фінансової культури громадян.

Література:

1. Шишкин Д. Независимый финансовый советник / Д. Шишкин // Популярные финансы. – 2006. – №11. – С. 21–23.
2. Гуркина Е. Страна советников / Екатерина Гуркина // BusinessWeek. – 2007. – 30 квітня. – №16-17. – С. 48–49.
3. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 12.07.2001р. №2664-III (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2664-14>.

Клімчик В. В.

викладач кафедри фінансів

НЕОБХІДНІСТЬ АКТИВІЗАЦІЇ УЧАСТІ УКРАЇНИ У РЕГІОНАЛЬНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ОБ'ЄДНАННЯХ

*«... чим ширший розмір буде мати обмін, тим тісніше увійдете в суспільство, тим сильніше з ним зв'яжетесь, тому суспільство буде користуватися більшими благами. Таким чином, зрозуміло, що все те, що протидіє обміну, що перешкоджає поширенню його меж, – стримує розвиток суспільства, і повне його скорочення є економічною смертю суспільства»
І. Вернадський 1865 р. [1, с. 112].*

Зовнішньоторговельним відносинам України характерна гостра суперечливість, яка помітно гальмує розвиток економіки через уповільнення

розвитку конструктивних напрямів, розпорошення суспільних сил і сприяє активізації зовнішніх сил, які гальмують соціально-економічні процеси. Як закономірний результат, – збереження старої неефективної структури економіки, низької ефективності участі країни в світовому поділі праці і дезінтеграція на багатьох напрямках.

Проблемні питання інтегрування України у світову економіку, її участь в розвитку міжнародної торгівлі та регулювання цих процесів широко висвітлюють такі українські вчені, як В. Будкін [2], В. Геєць [3], Д. Лук'яненко [4], Ю. Макогон [5], В. Новицький [6], П. Нікіфоров [7], Т. Панфілова [8], О. Плотніков [9], О. Рогач [10], Є. Савельєв [11], В. Сіденко [12], А. Філіпенко [13], С. Юрій [14; 15] та інші. Аналізуючи дані процеси, вони визначають проблемні аспекти зовнішньоторговельних зв'язків України і оцінюють стан включення країни в міжнародний поділ праці як незадовільний.

В міжнародних економічних відносинах кінця ХХ початку ХХІ ст. чітко проявляється два взаємопов'язані процеси – глобалізація і регіоналізація. Причому, все більш «... незаперечним стає визнання регіоналізму як ключового фактору зовнішньої та внутрішньої політики країн світу» [14, с. 125], та визнається «... необхідність розвитку регіональної інтеграції для усунення негативних наслідків глобалізації» [15, с. 74].

Вплив глобалізаційних процесів на економічний розвиток країн є неоднозначним. Для розвинутих країн глобалізація є важливим чинником їх подальшого успішного зростання. В той же час для решти країн і, особливо, країн, які розвиваються, цей вплив має як позитивні, так і негативні наслідки. Як зауважує І. Гладій [16, с. 45–46], з одного боку, глобалізація, через посилення зв'язків із зовнішнім світом, сприяє модернізації їх економіки, прискореному розвитку експортноорієнтованих галузей, поширенню західних стандартів виробництва і управління, а з іншого – відбувається зміна соціально-економічних орієнтирів у напрямі відкритої економіки через інтеграцію у світове господарство, зростання споживання та зниження норм нагромадження. Як наслідок, загальнонаціональні завдання не знаходять свого вирішення, швидко розвивається індивідуалізм, а соціальні проблеми загострюються.

Вихід з даного становища переважна більшість країн, що розвиваються, вбачає в активізації їх участі у регіональних інтеграційних об'єднаннях. Реалізацію схеми більш глибокої інтеграції в межах регіону вони здійснюють через регіональні торгові угоди. За даними СОТ, із 243 діючих регіональних торгових угод 30–40% укладено між країнами, які розвиваються [17, с. 6]. Для даних країн, що входять в регіональні союзи, це [16, с. 46]:

- спосіб більш швидкого трансформування господарства на основі використання переваг міжнародного співробітництва;
- можливість для спільного протистояння сильнішим суб'єктам світової економіки та мінімізації негативних наслідків глобалізації;

– формування додаткових конкурентних переваг, а також спільних механізмів узгодження і гармонізації інтересів країн.

Тому, в сучасних умовах, найефективнішою формою інтернаціоналізації виробництва виступає міжнародна регіональна інтеграція, яка дозволяє створити умови для прогресивного розвитку великих регіонів і підвищує захищеність країн, які входять в інтегровані у групування.

Визначення місця України в світовому господарстві в цілому та у взаємовідносинах з сусідніми регіональними економічними об'єднаннями, зокрема, є особливо актуальним питанням на сучасному етапі. Враховуючи геополітичне та географічне становище України у світовому економічному просторі, реально існуючі зв'язки її господарства з інтеграційним угрупованням ЄС та торгово-економічним об'єднанням ЄП, на які припадає понад 2/3 вітчизняної зовнішньої торгівлі, та небажаністю їх абсолютного послаблення, особливої гостроти набирає питання щодо визначення головного вектору інтеграції і пошуку нетривіальних підходів її здійснення. На думку провідних науковців, «Україна опинилась на роздоріжжі між двома різними геополітично, але важливими для неї торговельно-економічними блоками: країнами євроінтеграційного та євразійського просторів», що «... значно ускладнює для нашої держави процес швидкої трансформації її традиційної парадигми міжнародної торгівлі та економічного розвитку в якісно іншу, яка ґрунтується на положеннях нової теорії торгівлі» [14, с. 80].

На думку автора, в основі формування стратегії регіональної інтеграції України повинні лежати основні постулати теорії міжнародної інтеграції, а саме: критерій оцінки готовності до певних форм інтеграції з врахуванням національної специфіки, етапи інтегрування, оцінка можливих ефектів, принципи регулювання тощо. Але головним критерієм економічної інтеграції «...є абсолютне переважання позитивних наслідків над негативними результатами» [18, с. 281].

Література:

1. Українська економічна думка: Хрестоматія / Упоряд. С.М. Злупко – К.: Знання, 2007. – 694 с.
2. Будкін В.С Сучасні тенденції регіональних змін в міжнародній торгівлі // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – №1. – 2006. – С. 104–110.
3. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку: Моногр. / В. М. Геєць, В. П. Александрова, Т. І. Артьомова, Ю. М. Бажал, О. І. Барановський, В. В. Близнюк, О. Ю. Болховітінова, Є. В. Бридун, Т. П. Вахненко, В. І. Голоків; НАН України. Інститут економічного прогнозування. – К.: Фенікс, 2003. – 1006 с.
4. Лук'яненко Д. Глобальні фінансові дисбаланси та їх макроекономічні наслідки / Д. Лук'яненко, А. Поручник, Я. Столярчук // Журнал європейської економіки. – 2010. – березень [№1]. – С. 73–92.

5. Международная экономическая деятельность Украины: учебник / Ю. В. Макогон, С. В. Громенкова, В. А. Кравченко, Е. А. Медведкина, Т. С. Медведкин; Донецкий нац. ун-т. – Донецк, 2009. – 570 с.
6. Міжнародна економічна діяльність України [Текст]: навч.-метод. Посібник для самост. вивчення дисципліни / В. Є. Новицький, О. В. Мартинюк, Ю. М. Руденко; Київськ. нац. екон. Ун-т. – К.: КНЕУ, 2003. – 260 с.
7. Нікіфоров П. О., Чемісова Н. А. Соціально-економічна сутність міжнародної регіональної інтеграції та методологічні засади інтеграційної стратегії України // Економічна теорія, 2006. – №2. – С. 74–86.
8. Панфілова Т. Україна в глобальному торговельному та інвестиційному середовищі // Економіка України. – 2009. – №6. – С. 75–84.
9. Плотніков О. Проблеми гео економічного розвитку України в умовах глобалізації / О. Плотніков // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2004. – №1. – с. 23-28.
10. Міжнародні фінанси: Підручник / О. І. Рогач, А. С. Філіпенко, Т. С Шемет та ін. За ред. О. І. Рогача. К.: Либідь, 2003. – 784 с.
11. Міжнародна економіка: підручник / Є. В. Савельєв. – 3-тє вид., переробл. і доповн. – К.: Знання, 2008. – 622 с.
12. Україна в процесах міжнародної інтеграції. (За ред. В. Р. Сіденка) – Х.: вид-во «Форт», 2003. – 83 с.
13. Україна і світове господарство: взаємодія на межі тисячоліть: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / А. С. Філіпенко, В. С. Будкін, А. С. Гальчинський, В. М. Геєць, М. А. Дутченко, Р. О. Заблоцька, О. К. Єременко, Є. Є. Камінський, В. П. Кириченко. – К.: Либідь, 2002. – 470 с.
14. Економічні проблеми ХХІ століття: міжнародний та український виміри / За ред. С. І. Юрія, Є. В. Савельєва. – К.: Знання, 2007. – 595 с.
15. Юрій С. І., Крисоватий А. І, Кошук Т. В. Сучасні тенденції розвитку європейського оподаткування та новітня парадигма податкової політики в Україні: Монограф. – Тернопіль: ТНЕУ, 2010. – 292 с.
16. Гладій І. Новий регіоналізм і державний механізм управління ринком. // Економіка України. – 2004. – №6. – С. 45–50.
17. WTO Secretariat. Regional Trade integration Under Transformation. Seminar of Regionalism and the WTO. Geneva, 26 April 2002. – 6 p.
18. Международные стратегии экономического развития: Учеб. Пособие / Под ред. Ю. В. Макогона. – К.: Знання, 2007. – 461 с. – (Высшее образование ХХІ века).

Коваль С. Л.

к.е.н., доцент кафедри фінансів

ДОХОДИ БЮДЖЕТУ ТА ШЛЯХИ ЇХ ЗРОСТАННЯ

Проблеми формування доходів бюджетів та виявлення резервів їх зростання набувають особливої актуальності в умовах ринкової трансформації української економіки. Саме тому, в умовах обмеженості фінансових ресурсів триває пошук джерел наповнення бюджетів для забезпечення життєдіяльності та добробуту суспільства.